

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92⁽¹⁾ (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 29. panta 1. punkta d) apakšpunkts un Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93⁽²⁾ (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, 143. panta 1. punkta b), e) vai f) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka pircējs un pārdevējs tiek uzskatīti par saistītām personām gadījumos, kad, tāpat kā šajā lietā, kaut arī nav dokumentu (oficiālu datu), kas apstiprinātu uzņēmējdarbības partnerību vai kontroli, darījumu noslēgšanas apstākļi, pamatojoties uz objektīviem pierādījumiem, nav raksturīgi saimnieciskās darbības veikšanai normālos apstākļos, bet gan gadījumiem, kad 1) pastāv īpaši ciešas uzņēmējdarbības attiecības, kuru pamatā ir augsta līmeņa savstarpēja uzticēšanās starp līgumslēdzējām pusēm, vai 2) viena darījuma puse kontrolē otru vai abas darījuma puses kontrolē trešā puse?
- 2) Vai Regulas (EEK) Nr. 2913/92 31. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir aizliegts noteikt muitas vērtību, pamatojoties uz informāciju, kas ir pieejama valsts datubāzē, attiecībā uz vienu muitas vērtību precēm, kurām ir vienāda izcelsme un kuras, kaut arī tās nav līdzīgas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 142. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē, tiek attiecinātas uz vienu un to pašu TARIC pozīciju?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992 L 302, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1993 L 253, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 13. novembrī iesniedza Tribunal *d'arrondissement* (Luksemburga) – *Sovim SA/Luxembourg Business Registers*

(Lieta C-601/20)

(2021/C 35/50)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal d'arrondissement

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Sovim SA*

Atbildētājs: *Luxembourg Business Registers*

Prejudiciālie jautājumi

1. jautājums

Vai Direktīvas (ES) 2018/843⁽¹⁾ 1. panta 15. punkta c) apakšpunkts – ar ko groza Direktīvas (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai [...] ⁽²⁾, 30. panta 5. punkta pirmo daļu – nosakot, ka dalībvalstīm visos gadījumos ir jādara pieejama informācija par patiesajiem labuma guvējiem ikvienam plašākas sabiedrības loceklim bez vajadzības to pamatot ar leģitīmām interesēm, ir spēkā,

- a. ņemot vērā tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, kas garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 7. pantā, interpretējot to saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantu, un ievērojot tostarp Direktīvas 2018/843 30. un 31. apsvērumā izvirzītos mērķus, kas ir vērsti it īpaši uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas apkarošanu; un
- b. ņemot vērā Hartas 8. pantā garantētās tiesības uz personas datu aizsardzību, ciktāl to mērķis it īpaši ir nodrošināt, lai personas dati tiktu apstrādāti likumīgi, godprātīgi un datu subjektam pārredzamā veidā, tiktu ierobežoti datu vākšanas un apstrādes nolūki un tiktu minimizēti dati?

2. jautājums

1. Vai Direktīvas 2018/843 1. panta 15. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētos ārkārtas apstākļus – kuros dalībvalstis var paredzēt atkāpes attiecībā uz piekļuvi visai informācijai par patiesajiem labuma guvējiem vai daļai no tās, ja šāda publiska piekļuve informācijai patieso labuma guvēju pakļautu nesamērīgam riskam, krāpšanas, nolaupīšanas, šantāžas, izspiešanas, aizskaršanas, vardarbības vai iebiedēšanas riskam – var konstatēt tikai tad, ja ir sniegts pierādījums par to, ka pastāv tāds nesamērīgs krāpšanas, nolaupīšanas, šantāžas, izspiešanas, aizskaršanas, vardarbības vai iebiedēšanas risks, kas ir ārkārtas rakstura, tiešām apdraud konkrēto patiesā labuma guvēja personu un ir konkrēts, faktiskis un pastāvošs?
2. Vai – apstiprinošas atbildes gadījumā – šādi interpretēts Direktīvas 2018/843 1. panta 15. punkta g) apakšpunkts ir spēkā, ņemot vērā Hartas 7. pantā garantētās tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību un Hartas 8. pantā garantētās tiesības uz personas datu aizsardzību?

3. jautājums

1. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK⁽³⁾ (turpmāk tekstā – VDAR) 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts – kurā noteikts, ka dati ir jāapstrādā likumīgi, godprātīgi un datu subjektam pārredzamā veidā – ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā, ka
 - a. patiesā labuma guvēja personas dati, kas reģistrēti patieso labuma guvēju reģistrā, kurš izveidots saskaņā ar Direktīvas 2015/849 30. pantu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvas 2018/843 1. panta 15. punktu, ir vispārpieejami plašākai sabiedrībai bez jebkādas kontroles un vajadzības sniegt pamatojumu un tādā veidā, ka datu subjektam (patiesā labuma guvējam) nav iespējams uzzināt, kurš ir piekļuvis šiem viņa personas datiem; kā arī tas, ka
 - b. šāda patieso labuma guvēju reģistra datu apstrādes pārzinis dod atļauju piekļūt patieso labuma guvēju personas datiem neierobežotam un nenosakāmam personu skaitam?
2. Vai VDAR 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts, kurā ir noteikti nolūka ierobežojumi, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā, ka patiesā labuma guvēja personas dati – kas reģistrēti patieso labuma guvēju reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Direktīvas 2015/849 30. pantu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvas 2018/843 1. panta 15. punktu – var būt pieejami plašākai sabiedrībai, ja šo datu apstrādes pārzinis nevar garantēt, ka šie dati tiks izmantoti vienīgi mērķiem, kādiem tie tika vākti, proti, būtībā cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu, kas savukārt ir uzdevumi, par kuru izpildes nodrošināšanu plašāka sabiedrība nav atbildīga?
3. Vai VDAR 5. panta 1. punkta c) apakšpunkts, kurā ir noteikta prasība minimizēt datus, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā, ka patieso labuma guvēju reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Direktīvas 2015/849 30. pantu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvas 2018/843 1. panta 15. punktu, plašāka sabiedrība var piekļūt ziņām ne tikai par patiesā labuma guvēja vārdu un uzvārdu, dzimšanas mēnesi un gadu, valstspiederību un pastāvīgās dzīvesvietas valsti, kā arī faktiskās līdzdalības veidu un lielumu, bet arī ziņām par viņa dzimšanas datumu un vietu?
4. Vai VDAR 5. panta 1. punkta f) apakšpunktam – kurā ir noteikts, ka dati ir jāapstrādā tādā veidā, lai tiktu nodrošināta atbilstoša personas datu drošība, tostarp aizsardzība pret neatļautu vai nelikumīgu apstrādi, tādējādi nodrošinot šādu datu integritāti un konfidencialitāti – nav pretrunā neierobežota un beznosacījuma piekļuve bez konfidencialitātes saistībām patieso labuma guvēju personas datiem, kuri ir pieejami patieso labuma guvēju reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Direktīvas 2015/849 30. pantu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvas 2018/843 1. panta 15. punktu?
5. Vai VDAR 25. panta 2. punkts, kurā garantēta datu aizsardzība pēc noklusējuma un saskaņā ar kuru personas datus bez attiecīgā datu subjekta iesaistīšanās nedrīkst pieejamus nenoteiktam fizisku personu skaitam, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā, ka
 - a. patieso labuma guvēju reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Direktīvas 2015/849 30. pantu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvas 2018/843 1. panta 15. punktu, tiem plašākas sabiedrības locekļiem, kuri aplūko patiesā labuma guvēja personas datus, netiek prasīts pierakstīties šā reģistra tīmekļa vietnē; kā arī tas, ka

- b. informācija par šādā reģistrā reģistrētu patiesā labuma guvēja personas datu aplūkošanu attiecīgajam patiesā labuma guvējam netiek sniegta; kā arī tas, ka
- c. nekādi attiecīgo personas datu apjoma un pieejamības ierobežojumi nav piemērojami, ņemot vērā to apstrādes nolūku?
6. Vai VDAR 44.-50. pants, kuros personas datu pārsūtīšana uz trešo valsti ir pakļauta stingriem nosacījumiem, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā, ka šādi patiesā labuma guvēja dati, kuri ir iekļauti patieso labuma guvēju reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Direktīvas 2015/849 30. pantu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvas 2018/843 1. panta 15. punktu, jebkurā gadījumā ir pieejami ikvienam plašākas sabiedrības loceklim bez vajadzības to pamatot ar legītīmām interesēm un bez ierobežojumiem attiecībā uz šīs sabiedrības atrašanās vietu?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/843 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Direktīvas 2009/138/EK un 2013/36/ES (OV 2018, L 156, 43. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV 2015, L 141, 73. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 18. novembrī iesniedza Landesgericht Salzburg
(Austrija) – CS/Eurowings GmbH**

(Lieta C-613/20)

(2021/C 35/51)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgericht Salzburg

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: CS

Atbildētāja apelācijas tiesvedībā: Eurowings GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai gaisa pārvadātāja darbinieku streiks, uz kuru aicinājusi arodbiedrība, lai panāktu, ka tiek izpildītas prasības attiecībā uz darba samaksu un/vai sociālajiem pabalstiem, ir uzskatāms par “ārkārtēju apstākli” Regulas (EK) Nr. 261/2004 (¹) 5. panta 3. punkta izpratnē?
- 2) Vai tas tā ir vismaz tad,
- a) ja ar aicinājumu streikot, kas vērstas pret koncerna mātesabiedrību (*Lufthansa AG*), meitasuzņēmuma darbinieki solidarizējas, lai atbalstītu koncerna mātesabiedrības salona apkalpes personāla prasības, kuru virzību nodrošina arodbiedrība, un
- b) it īpaši tad, ja pēc arodbiedrības vienošanās ar mātesabiedrību streiks meitasuzņēmumā “kļūst patstāvīgs”: arodbiedrība bez konstatējama iemesla to turpina un pat paplašina, savukārt meitasuzņēmuma salona apkalpes personāls seko tās aicinājumam?
- 3) Vai, lai apkalpojošais gaisa pārvadātājs varētu pierādīt ārkārtēja apstākļa esamību, pietiek ar apgalvojumu, ka, lai gan koncerna mātesabiedrība ir izpildījusi prasības, arodbiedrība bez pamatota iemesla uztur spēkā aicinājumu streikot un galu galā pat pagarina streika norises laiku, un kuram ir pierādīšanas pienākums, ja trūkst detalizēta šīs situācijas faktisko apstākļu izklāsta?